

יום ב', כ"ג בכסלו תשס"ה (06 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בימים אלה לקראת חנוכה, בולט יותר מאשר בימים 'רגילים' הנושא של מאבק היהודים מול תרבויות אחרות על הבמה ההיסטורית. הדבר הודגש עוד יותר בשחרורו זה עתה של עזאם עזאם, השבוי בכלא מצרים 8 שנים. אך, תשומת לבנו היום מופנית לתנועת "ברית שלום" ש'נולדה' לפני כ- 80 שנה, בין מייסדיה - **יהודה לייב מאגנס** (1877-1948), מי שהיה לימים נשיא האוניברסיטה העברית הראשונה, ושיום פטירתו - **מחר, כ"ד בכסלו**.

=...מאגנס היה פעיל בתנועה הציונית. הוא היה נציג של יהודי ארצות הברית בקונגרס הציוני ה- 7 (1905), ואחר כך שימש כמזכיר ההסתדרות הציונית בארה"ב. מאגנס גם עשה רבות למען קליטתם באה"ב של מהגרים יהודים ממזרח אירופה, ובתקופת מלה"ע ה-I ארגן להם עזרה ותמיכה. פרופ' מאגנס, שרכש את השכלתו האקדמית בגרמניה, היה פעיל בקהילה היהודית בניו-יורק ואף שימש בה כרב רפורמי. בשנת 1922 עלה ארצה עם משפחתו, היה בין מקימי האוניברסיטה העברית בירושלים, וייסד בה את המכון למדעי היהדות. במסגרת תפקידו כנשיא האוניברסיטה יזם את מפעל המקרא והיה פעיל במאמצים להביא את כתר ארם צובה לירושלים. מאגנס היה פאציפיסט (=שוחר שלום) בהשקפתו. הוא התנגד למלחמות ולפתרון סכסוכים באמצעות כוח צבאי. בכל הנוגע לארץ ישראל, האמין מאגנס בפתרון המבוסס על הבנה הדדית בין יהודים לערבים, ודגל בהקמת מדינה דו-לאומית. ב- 1929, לאחר מאורעות הדמים כחודשיים לפני-כן, בטקס פתיחת שנת הלימודים באוניברסיטה העברית, אמר: "כמעט אינני צריך להגיד לכם מהו יחסי לבעיה היסודית של החיים המשותפים של שני עמים, ערבים ויהודים, ושל שלוש דתות - היהדות, הנצרות והאסלאם, בארץ הקדושה... דעתי היא שיש צורך למצוא דרכים... לחיים ולעבודה משותפים במובן התרבותי, הכלכלי, החברותי, המדיני ובכל המובנים, לשלום ולהבנה... אחת מחובות התרבות הגדולות ביותר של העם העברי הוא הניסיון להיכנס לארץ המובטחת לא בדרך הכיבוש של יהושע, כי אם בדרכי שלום ותרבות, בעבודה קשה, בקורבנות, באהבה ומתוך החלטה לא לעשות דבר שלא יצדק לפני מצפוני של העולם." =

[<http://lib.cet.ac.il/Pages/item.asp?item=101>]

על תנועת "ברית שלום" שמאגנס דגל בה כל-כך, בע"ה, מחר...

על עניין סדר הדלקת הנרות:

כמה נרות מדליקים בחנוכה? – לפי התלמוד הבבלי, היו מנהגים שונים בסדר הדלקת נרות החנוכה בארץ-ישראל: "מצוות נר חנוכה: נר איש וביתו (כלומר, נר לבית); והמהדרין – נר לכל נפש ונפש; והמהדרין מן המהדרין – בית שמאי אומרים: יום ראשון מדליק שמונה, מכאן ואילך פוחת והולך; ובית הלל אומרים: יום ראשון מדליק אחד, מכאן ואילך מוסיף והולך." כיום נוהגים אנו להדליק כבית הלל, כלומר: בלילה הראשון מדליקים נר אחד, ומוסיפים והולכים נר בכל לילה, עד שנמצאים מדליקים בליל שמיני שמונה נרות. לשם כך, משתמשים **בחנוכיה** בעלת 8 קנים, והמהדרין מועידים חנוכיות נוספות.

ביום הראשון של חנוכה, מודלק הנר שלימין המדליק, וזה מברך שלוש ברכות:

- ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו, וציוונו להדליק נר של חנוכה.
- ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, שעשה נסים לאבותינו, בימים ההם בזמן הזה.

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוהינו, אלוהים יכונן עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

"הדף היומי לתולדותינו"

בס"ד

יום ב', כ"ג בכסלו תשס"ה (06 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ג. ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם, שְׁהַחֲיֵינוּ, וקיימנו, והגִּיעָנוּ לזמן הזה.

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונֶּה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל